

Литија у Бијелом Пољу: Литија је икона Цркве у њеном ходу кроз историју

Литија је жива емпиријска икона Цркве. Икона Цркве у њеном ходу кроз историју. Црква је заснована на Апостолима зато што су они, једино они, очевици, сапутници свега онога што су доживјели са Христом, што су чули, примили од Њега

Послије вечерње службе у Цркви Светих Апостола Петра и Павла у Бијелом Пољу синоћ је одржана литија, коју су предводили изабрани Високопреосвећени г. Митрополит Јоаникије, Преосвећена господа епископи милешевски Атанасије и изабрани будимљанско – никшићки г. Методије.

Послије свенародног хода од Цркве Светих Апостола Петра и Павла до Храма Светог Николе у Никољцу, сабраном народу архипастирском бесједом први се обратио Митрополит Јоаникије. Он је подсјетио да је прва литија кренула

прије 19 година кроз град Бијело Поље, након договора са браћом из Црквене општине, на којој се очекивало од 300 до 500 душа, а окупило се макар 5 хиљада.

„Било је то велико охрабрење и велики знак та прва Петровданска литија у Бијелом Пољу. И ево сваке године она напредује и имамо велики благослов у овој литији коју смо обновили и која траје 19 година и која ће се хвала Богу наставити. Колико љепоте, младости, колико молитава, колико дивних узвишених расположења, колико измирења, колико смо пустили да првазиђемо наше слабости и подјеле кроз ове литије. Колико су нам оне дале снаге то смо видјели у оном моменту када је наша Црква и наша вјера била стављена ван закона, и када јој је била намијењена судбина да нестане. Управо тада смо се сабрали, али смо се сабрали око Христа. И данас смо били најјачи јер смо узишли са Христом на Голготу, а Он нас је оснажио силом свога Часног крста, препородио и међусобно измирио. И то је велики благослов не само овдје за Бијело Поље него за цијелу Црну Гору. Ја вам се на томе веома захваљујем и желим да поздравим и наше владике, прво Преосвећеног владику милешевског Атанасија, који нам долази из велике Светиње и доноси благослов од гроба Светога Саве у Светосавско Бијело Поље”, бесједио је изабрани Митрополит Јоаникије.

Епископ Милешевски Атанасије, честитајући Петровдан вјерном народу, указао је на велики празник Светих апостола Петра и Павла.

“Честитам вам велики празник првовховних Апостола Петра и Павла. Честитам вам на успјешно вођеним литијама. Тешко ћу моћи рећи ишта друго осим да изразим своју радост што сам вечерас са вама на овом светом мјесту и што учествујем у овом великом дјелу. Ако бих морао да кажем и нешто више од тога, онда мисао ме вуче на оне особине Цркве које изражавамо речима у Симболу вјере. Црква јесте једна, света, саборна, али она је то зато што она има и ону четврту особину, а то је да је она апостолска. Само тако чувајући ту особину, она може да сачува и оне прве три, односно да сачува своју природу Цркве. Ова литија вечерас, успјешно обављена, подсјећа нас на оне литије које смо имали када смо бранили наше светиње и то нас директно одводи на мисао о Високопреосвећеном Митрополиту Амфилохију, мом имењаку владици Атанасију, и многим другим монасима, свештеницима и вјерном народу који је учествовао у тим славним дјелима. Литија је жива емпиријска икона Цркве. Икона Цркве у њеном ходу кроз историју. Црква је заснована на Апостолима зато што су они, једино они, очевици, сапутници свега онога што су доживјели са Христом, што су чули, примили од Њега. Што су снадбјевени знањем и искуством од Њега. Њима је Господ рекао: Ето,

ја сам са вама до скончања вијека. Они су гледали Христа како чини чуда и знамења, слушали шта је проповиједао и примили су у срце и ум оно што је проповиједао, а Он их снадбио благодаћу да то могу разумјети, јер разумјети може неко коме Бог отвори ум. Они су имали и ту способност да видјевши како је тешко ићи за Христом, ипак прихвате да иду и да страдају за Њега. Чусмо од Апостола Павла, из његове Посланице данас читане, шта је све он преживио зато што је био вјеран Христу. Много пута био је у тамници, много пута шибан, пљуван, изругиван, али, све што је више доживљавао страдања више на њему се више показивала Сила Божија. Ја бих подсјетио и на то да су и они који су кроз историју највише прославили Христа, и да су, поредећи се Христом, не сами од себе него од других, називани Равноапостолним. Највећа је част бити сличан Христу и његовим Апостолима. Зато кроз историју сви велики људи зову се Равноапостолним. Равноапостолних има и на овим просторима, уписних у књиге историје, и биће их у историји.

Ето, зато драги оци, браћо и сестре, изражавам радост што учествујем у једном таквом сабрању и искуству са вама. Велика је радост бити са браћом, посебно са оним са којима се у нашим епископским дужностима граничимо и са којима смо овјде сусједи. Владика Методије, изабрани епископ будимљанско-никшићки и мој доказани, такође у Христу брат, Митрополит Јоаникије, и ви браћо и сестре, са којима се тако често срећем и учествујем у истој Божанској литургији и истим тајнама, ето и у истим литијама. У истим тешкоћама, носимо и много личних и заједничких бремена која сва су од Христа и доживљављавамо исту благодат од Њега. Нека је на радост и спасење и желим вам вјечно настављање ове вечерашње литије,“ бесједио је владика Атанасије.

Митрополит Јоаникије је казао да никада није пожелио да оде на неко друго мјесто нити да оде из ове Епархије и народа, а нарочито не од Бјелопољаца.

„Међутим, пошто је била таква воља Светог архијерејског сабора да мене пошаљу на Цетиње, много је некако било знаковитије што је Свети сабор ову Епархију истовремено попунио, није хтио да је остави испражњену ни једнога секунда и вољом Божјом изабран је владика Методије, који је донио народу, Цркви и свима нама велику радост. Увјерен сам да ће он и повјереном народу, светињама и народу унијети и нови оптимизам и да ће вас још више објединити и усмјерити стазама Божјим, Христовим, спасоносним, апостолским. Драги владико Методије, нека буде срећно и благословено“, бесједио је изабрани Митрополит Јоаникије.

Његово преосвештенство владика Методије захвалио се на честиткама за

његово постављење на мјесто владике будимљанско- никшићког и честитао велики празник вјерном народу.

“Драге владике, браћо и саслужитељи, и учитељи, потпоро и снаго моја, драги народе, драга дјецо, срећна вам слава овога дивнога храма и овога дивнога града. Имали сте за ким ићи свих ових година, и ових протеклих 19 и оних раније. А Бог је увијек био вјеран народу своме. И никада га није оставио и тамо гдје је текло и капаће. Имајући тврдо поуздање у Бога не сумњамо да ћемо и даље ићи оним путем који су ових година утабали наши духовни Оци и учитељи наши. Хвала вам што сте дошли да заједно идемо у свештени ход кроз овај дивни град, да се заједно Богу молимо и да призивом Духа Светога он сиђе, да ми у јединству Духа будемо и једно Тијело које је Црква, чија је глава Христос, јер знамо да су чрвсти темељи овога града и свакога града чије је чрвсто поуздање у Бога и да ће се најбоље утврдити душа наша молитвеним ходом којим идемо од када смо ушли у овај свијет и у Цркву

Царству
оручио је

mitropolija.com